

Η εορτή του Ευαγγελισμού στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων με ευχές για ειρηνικό Πάσχα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πανηγυρικιά τιμήθηκε η μεγάλη Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Παλαίφατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Επίκεντρο του εορτασμού το προσκύνημα του Ευαγγελισμού στη Ναζαρέτ όπου των ιερών ακολουθιών προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεόφιλος](#).

“Παρακαλέσωμεν τήν τόν Εὐαγγελισμόν τοῦ Γαβριήλ δεξαμένην Ὑπερευλογημένην ἀειπάρθενον Μαρίαν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῷ Υἱῷ καί Θεῷ αὐτῆς εἰρηνεύσῃ ὁ κόσμος καί ἰδιαιτέρως ἡ δοκιμαζομένη περιοχὴ ἡμῶν. Καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν αὐτῇ: «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ

Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος», ἀμήν ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένον Πάσχα»", τόνισε κατά την ομιλία του ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων.

Στη συνέχεια ακολούθησε η ιερά λιτάνευση της εικόνας του Ευαγγελισμού.

Εκτός από τη Ναζαρέτ πανηγυρικά τιμήθηκε η εορτή του Ευαγγελισμού και στο Θεομητορικό μνήμα στη Γεσθημανή όπου των ιερών ακολουθιών προέστη ο Αρχιεπίσκοπος Γεράσιων κ. Θεοφάνης.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας για την εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου:

Τήν Δευτέραν, 25ην Μαρτίου/ 7ην Ἀπριλίου 2025, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Θεομητορική ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία βιώνει τήν μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμφανισθῇ τό πρότερον εἰς γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἄγγελος τοῦ Μεγαλοδυνάμου Θεοῦ, ἐπεσκέφθη τήν κόρην Μαρίαμ εἰς τήν Ναζαρέτ καί ἀνήγγειλεν αὐτῇ ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά σαρκώσῃ

τόν Υιόν τοῦ Θεοῦ, τόν ἀναμενόμενον Μεσσίαν. Τότε ἡ Μαρία, παρά τήν ἀπορίαν καί τόν φόβον αὐτῆς, ἀπήντησε: «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου» (Λουκ. 1,26) φανερώσασα τό Ἅγιον σχῆμα τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ὑπακοῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἐνικήθη τό φρόνημα καί τό ἁμάρτημα τῆς προτέρας Εὗας καί ἠνοιχθῇ ἡ ὁδός διὰ τήν ἐνσάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, συμφώνως πρός τό Θεϊκόν σχέδιον διὰ τήν ἀναγέννησιν καί σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Οὕτως ἡ Μαρία ἐφανέρωσεν εἰς τόν κόσμον ὅτι αὕτη ὄντως εἶναι ἡ κεχαριτωμένη Παρθένος, διὰ τήν ὁποίαν ἐπροφήτευσεν ὁ Προφήτης Ἡσαΐας: «ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14).

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἀποτελεῖ τομὴν τῆς ἀνθρωπίνης ιστορίας, ἐναγκαλίζεται ὅλην τήν ἀνθρωπότητα, διότι ἡ Παρθένος Μαρία ἐπιδείξασα τοιαύτην ταπείνωσιν, καλεῖ πάντας ἀνθρώπους νά γνωρίσουν τόν Υἱόν αὐτῆς, τόν Χριστόν καί οὕτως καθίσταται τιμιωτέρα τῶν Χερουβὶμ καί ἐνδοξοτέρα τῶν Σεραφεῖμ. Τοιοῦτον παγκόσμιον χαρακτήρα εἶχεν ἡ πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἦτοι:

Α. Εἰς τό Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τήν πόλιν Ναζαρέτ τοῦ βορείου Ἰσραήλ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ναζαρέτ, ὅπου μετέβη ὁ Πατήρ ἡμῶν καί

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά τῆς τιμίας συνοδείας Αὐτοῦ. Εἰς ταύτην ἐπεφύλαξεν θερμήν ὑποδοχήν εἰς τόν Μακαριώτατον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, προπορευομένου τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων διά τῆς ὁδοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἕως τοῦ ἀκριβοῦς τόπου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου καί ὁ Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἦκολούθησεν ἡ Θεία Λειτουργία εἰς τόν ὑπαίθριον χῶρον τοῦ Ναοῦ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ πρώτου τῇ τάξει Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Λεοντίου, π. Σιλουανοῦ καί π. Χριστοδούλου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανοῦ, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ καί Ἀκκρης, Ἱερέων τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Συμεών, ψαλλούσης ἑλληνιστί μελῶν τῆς βυζαντινῆς χορωδίας τοῦ μακαριστοῦ Μπαλογεώργου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί ἀραβιστί τῆς χορωδίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ καί μετεχόντων Ὁρθοδόξων καί προσκυνητῶν,

παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελосоπούλου, τῆς Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Μαρίας Σολωμοῦ, τοῦ ἐπιτίμου Προξένου τῆς Χაΐφας κ. Κωνσταντίνου Ζηνοβίου, τοῦ Πρέσβευς τῆς Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατολίου Βικτόροβ καί ἄλλων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσίας, ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Φραγκισκανῶν καί Ἀγγλικανῶν, τῶν Ἀραβοφώνων Μ.Μ.Ε καί τῶν ἐκπροσώπων Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου καί συμμετεχόντων πολλῶν πιστῶν ἐκ διαφόρων περιοχῶν τοῦ Ἰσραήλ, μοναχῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἥ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον Μαριάμ ... καί πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ... εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», (Πρβλ. Λουκ. 1, 26-31), λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἡ ἐπισκιάσασα τὴν Παρθένον Μαριάμ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως Ναζαρέτ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν μέσῳ τῆς σκοτομαίνης τῆς πολεμικῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς Ἁγίας Νηστείας, ἵνα ἐορτάσωμεν τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, τούτέστιν τὴν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ

Λόγου, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α΄ Τιμ. 3,16).

Τό μέγα τοῦτο μυστήριον τῆς εὐσεβείας, τῆς θείας δηλονότι οἰκονομίας ἡ φανέρωσις ἐν τῷ κόσμῳ, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ λέγοντος: «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος», (Ἰωάν. 1,1) «καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ», (Ἰωάν. 1,14).

Κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» σημαίνει ὅτι «ὁ Λόγος ἄνθρωπος ἐγένετο», ἀποτελούμενος ἀπὸ σῶμα καὶ ψυχὴν, ὡς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή: «καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν», (Γεν. 2,7). Ἐπειδὴ δέ διὰ τὴν παράβασιν ἐκολάζετο, τότε τό «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση» δικαίως ἀκούων ἀπεγυμνώθη τῆς χάριτος· ἀπανίστατο τῆς γηίνης σαρκός ἡ πνοή τῆς ζωῆς, τούτέστιν τό Πνεῦμα τοῦ λέγοντος «ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ» καὶ πίπτει τό ζῶον εἰς θάνατον διὰ μόνης τῆς σαρκός, σωζομένης ἐν ἀθανασίᾳ τῆς ψυχῆς, ἐπεὶ καὶ πρὸς μόνην εἴρητο τὴν σάρκα «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση».

Καὶ ἀναλυτικώτερον· ἐπειδὴ (ὁ Ἀδάμ) ἐτιμωρήθη ἐξαιτίας τῆς παραβάσεως (τῆς ἐντολῆς), δικαίως οὗτος ἤκουσε «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση» καὶ οὕτως ἀκούων ἀπεστερήθη τῆς Χάριτος. Ἡ πνοή τῆς ζωῆς, δηλαδή τό Πνεῦμα (τοῦ Θεοῦ), τό

Ὅποῖον λέγει «ἐγώ εἰμι ἡ ζωή» (Ἰωάν. 14,6), ἀπεχώρησεν ἀπό τήν γήϊνην σάρκα καί ἡ ζῶσα ὑπαρξίς ἔπεσεν εἰς τόν θάνατον διά μόνης τῆς σαρκός. Ἡ δέ ψυχή διετηρήθη ἐν ἀθανασίᾳ, ἐπειδὴ εἰς αὐτήν μόνην τήν σάρκα ἐλέχθη «γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν σὰρκα τὴν πεσοῦσαν εἰς τὸν θάνατον, προσέλαβεν ὁ Θεὸς Λόγος ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ ἀφράστως τὴν ἥνωσεν μετὰ τῆς ἰδίας Αὐτοῦ σαρκός, τοὔτέστιν τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, ὁ τὰ πάντα ζωογονῶν Θεὸς Λόγος, ὁ

Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων τό «χαῖρε Κεχαριτωμένη» τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν σωματοῦται ὁ ἀσώματος καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος καὶ χωρεῖται ὁ ἀχώρητος. Χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ διά σπλάχνα ἐλέους διὰ τὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπος γενόμενος, χαίροις, ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγος, υἱὸς ἀνθρώπου σωματικῶς κατ' εὐδοκίαν ἄφραστον (=ἀπό θέλησιν) πέφηνε (φανερώθηκε).

Κατὰ δέ τὸν Ἀνδρέα Κρήτης: «Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενική πανήγυρις· τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεκλημάτηκεν... Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν».

Εἰς τοὺς ὑμνολογικοὺς τούτους λόγους τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης διατυποῦται μέ σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν τό κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἁγίων προφητῶν προκαταγγελθέν μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τοὔτέστιν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγει: «ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3,8). Καί διερωτώμεθα, ποῖος εἶναι ὁ ἀνεξιχνίαστος οὗτος πλοῦτος

τοῦ Χριστοῦ;» (Ἐφ. 3,8)

Ὁ πλοῦτος οὗτος τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό τό ὑπό τοῦ προφητάκτος Δαυΐδ εὐλογούμενον ὄνομα τοῦ Κυρίου καί τό εὐαγγελιζόμενον Σωτήριον Αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2). Τό Δαυΐτικόν τοῦτο παράγγελμα, τό «σωτήριον», δηλονότι τοῦ Κυρίου, τό ὁποῖον δηλοῖ τήν ἄπειρον φιλανθρωπίαν καί συγκατάβασιν τοῦ Θεοῦ πρός σωτηρίαν παντός τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐκηρύχθη καί ὑπό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, (Πρβλ. Ματθ. 28,19).

Ἡ δέ ἄφατος συμβολή τῆς Κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας εἰς τόν «ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3,8) ὀφείλεται ἀπολύτως εἰς τόν λόγον αὐτῆς: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. 1,38), διά τοῦ ὁποῖου ὡς γέγραπται, «ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ψαλμ. 97,2). Ἀξιοσημείωτον ἐν προκειμένῳ ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἔχει μεγάλην σχέσιν μέ τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ. Καί τοῦτο, διότι ἡ μέν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αἰτία· ἡ δέ σωτηρία τό ἀποτέλεσμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ματθ. 6,33), λέγει Κύριος. «Ὁ Θεός τό κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως», (Ψαλμ. 71,1) λέγει ὁ ψαλμωδός.

Σήμερον ἅπαντα ἡ κτίσις, τά ἐπίγεια καί τά οὐράνια ἀγάλλεται, διό καί ἡμεῖς θυσίαν αἰνέσεως τήν θείαν καί ἀναίμακτον προσηνέγκαμεν τῷ Ἁγίῳ Θεῷ Λόγῳ τῷ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου δανεισαμένῳ σάρκα ὑπέρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Παρακαλέσωμεν τήν τόν Εὐαγγελισμόν τοῦ Γαβριὴλ δεξαμένην Ὑπερευλογημένην ἀειπάρθενον Μαρίαν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῷ Υἱῷ καί Θεῷ αὐτῆς εἰρηνεύσῃ ὁ κόσμος καί ἰδιαιτέρως ἡ δοκιμαζομένη περιοχή ἡμῶν. Καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν αὐτῇ: «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αεὶ τήν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος», ἀμήν ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ἦκολούθησε ἡ λιτανεία τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης διὰ τῆς ὁδοῦ περίξ τοῦ Προσκυνήματος, προπορευομένων τῶν Προσκόπων καί μετεχόντων πολλῶν πιστῶν καί πάντων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καί δόγματος, δηλούντων τήν βαρύτητα τῆς χαρμοσύνης πανηγύρεως ταύτης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σημεῖον ἐνότητος αὐτῶν.

Τὴν μεσημβρίαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακὸς παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὸν Μακαριώτατον, τὴν Συνοδείαν Αὐτοῦ, τὸν καθηγητὴν εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἀρχαιολόγον κ. Γιόσεφ Πάτρικ τοὺς ἐπισήμους καὶ ἄλλους εἰς ἑστιατόριον τῆς πόλεως.

Β. Εἰς τό Θεομητορικόν μνημα τῆς Γεθσημανῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους, συμπροσευχομένου τοῦ Ἡγουμένου τοῦ προσκυνήματος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, συλλειτουργογούντων Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ π. Διονυσίου, τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, τοῦ π. Νικοδήμου, τῶν Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων π. Χαραλάμπους καί π. Νεκταρίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου διακόνου π. Εὐσταθίου καί τῶν μοναχῶν ψαλτῶν τοῦ Προσκυνήματος, συμπροσευχομένης τῆς Γενικῆς Γραμματέως τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ κ. Μάϊρας Μυρογιάννη καί συμμετεχόντων μοναζουσῶν, ἐντοπίων καί προσκυνητῶν, αἰτούντων τάς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καί τήν βοήθειαν αὐτῆς εἰς τόν ἀγῶνα πάντων, ὅπως φθάσωμεν εἰς τήν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά τήν πανήγυριν ταύτην ἠκολούθησε ἐόρτιον κέρασμα εἰς τό Ἡγουμενεῖον, παρατεθέν ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἰωακείμ.

Γ. Εἰς τόν περικαλλῆ Ἱερόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τήν κώμην τῶν Ραφιδίων, προεξάρχοντος τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας ταύτης Πρεσβυτέρου π. Ἡσαΐου.